

Svar (15/12 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Af Søværnets Operative Kommandos redegørelse, som blev offentliggjort den 10. december på Søværnets Operative Kommandos hjemmeside, fremgår det:

På baggrund af indholdet af MELISSA's nødmelding kl. 2033 samt det faktum, at der kl. 2038 ikke længere var radiokontakt med kutteren, var det Søværnets Operative Kommandos vurdering, at kutteren var kæntræt og sunket umiddelbart efter nødmeldingen. Situationen var relativt afklaret fra starten, herunder var kutteren MELISSA's position kendt med stor nøjagtighed, og nærmeste skib var 20 minutters sejlsads fra positionen.

De ombordværende kunne i bedste fald være gået fra borde, hvorfor de på det pågældende tidspunkt enten opholdt sig i kutterens redningsflåde eller lå i vandet – med eller uden overlevelsesdragt og redningsvest. Uden overlevelsesdragt ville de to nødstedte på grund af den lave vandtemperatur (6 – 7 grader) maksimalt kunne overleve i 2½ time, og dette ville umiddelbart fordre, at de samtidig var iført redningsvest.

Søværnets Operative Kommando alarmerede straks redningshelikopteren fra Ålborg. Desuden reagerede et stort antal civile skibe, herunder de øvrige fiskeskibe i området. Nærmeste skib var kutteren ANNE MARIE, der havde set radarekkoet af MELISSA forsvinde. Kutteren var fremme på positionen kl. 2050. Helikopteren var fremme kl. 2108. Kl. 2152, observeredes vragsods, inklusive en redningskrans, i en position, der under de herskende vind- og strømforhold stemte overens med positionen for MELISSA's forlis.

Udgangspunktet for eftersøgningen var således gunstig, idet vragsods, der med sikkerhed stammede fra MELISSA, var blevet fundet 1 time og 20 minutter efter forliset. Hverken nødstedte i vandet eller en redningsflåde ville inden for denne korte tid kunne være drevet særligt langt væk fra vragsodset.

Eftersøgningen fortsattes med både skibe og helikopter indtil kl. 0100, hvor Søværnets Operative Kommando kunne konstatere, at der trods den intensive afsøgning af et meget begrænset område i ca. 4 timer ikke var fundet tegn på overlevende. Såfremt det var lykkedes de ombordværende at ikklæde sig overlevelses-

dragter eller komme ombord i redningsflåden, var det Søværnets Operative Kommandos vurdering, at de med sikkerhed var blevet fundet.

Søværnets Operative Kommandos konklusion var, at såfremt det var lykkedes de ombordværende at komme væk fra kutteren, inden den sank, måtte det have været uden overlevelsesudstyr, hvorfor de efter ca. 4½ time ikke længere kunne være i live på grund af den lave vandtemperatur. Søværnets Operative Kommandos besluttede derfor, at indsatsen med redningshelikopter skulle indstilles kl. 0118.

Jeg har i forlængelse af ovenstående redegørelse for handlingsforløbet og Søværnets Operative Kommandos vurderinger iværksat udarbejdelse af yderligere undersøgelser. Jeg har bemærket mig, at Søværnets Operative Kommando allerede har iværksat tiltag for at forhindre, at de i redegørelsen anførte procedure- og kommunikationsfejl gentages i fremtiden.

Undersøgelserne skal nu fastslå, om der er behov for yderligere tiltag.

Spm. nr. S 1197

Til videnskabsministeren (8/12 03) af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Forelå der en skriftlig eller mundtlig anmodning fra Miljøministeriet, eller fra et andet ministerium, om at øge midlerne til forskning i »sammenhængen mellem solaktivitet og klima« forud for finanslovsaftalen om at afsætte 3 x 4 mio. kr. til denne aktivitet i perioden 2004-07, og i bekræftende fald med hvilken begrundelse?«

Svar (18/12 03)

Videnskabsministeren (Helge Sander):

De afsatte ekstra forskningsmidler til »sammenhængen mellem solaktivitet og klima« var et led i de afsluttende finanslovsforhandlinger mellem regeringen og Dansk Folkeparti, men der forelå ikke fra Miljøministeriet eller et andet ministerium en hverken skriftlig eller mundtlig anmodning herom til Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling eller Finansministeriet.